

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Արագրոյս խմբագրութեանը ուղղելի սկիզբէն իսկ զանազակ կամ գրութիւն սկսեալ է ծախքը վճարուած յընդին «Առ Խմբագրական-Մասնագործի ԻԲԱԲԻՈՒՆՔ» կազմը, Հայրենասիրաց Բեկերութեան 'ի վառան» :

LE DROIT

Պարնայի համար տարեկան 23 Փրանք
Պուկարայ քաղաքաց համար » 26 »
Պեղիտարական միութեան մասնագործ
ըլդեր երկիրներու համար տարեկան 28 »
Համանորդ աղբու թիւնք կանխիկ են և վեց-
ամսեայ աջակցութեամբ ևս կ'ընդունուին :
Ցեւեւէ ծախումած մէկ թիւք 40 տարրէ Է .
Ծանուցմունք 3 անգամի համար տարր 2 զրուշ

“LE DROIT,” paraissant le mercredi et le samedi, en Arménien et en Français. — Abonnement d'un an, pour Varna, fr. 23; — pour l'intérieur de la Bulgarie, fr. 26 — pour les Etats compris dans l'Union — Postale, fr. 28. — Les abonnements sont payables d'avance par an ou par semestre.
— S'adresser au Conseil de Rédaction de la Société Arménienne HAYRENACIRATZ „des Patriotes“ à Varna.

Ամեն անոնք , որք այն թերթին
մինչև 10 թիւը ստանալէն , յետոյ ,
կ'ըստեհաճին սրահէլ զանոնք՝ ա-
ռանց , յետս վերադարձնելու , պա-
տիւ մ'ըրած կ'էշամարտին մեղ իր-
րև մեր թերթին բաժանորդներն
նկատու ելու :

ՎԱՐՆԱ 10/22 ՅՈՒԼԻՍ 1885

—o—

(U₂ + U₃, Σ₂ + Σ₃)

Հոկտեմբեր 20 Յալիս

[illegible]

Դատարիտ 20 Յուլիս

Քօլէքտին ուրիշ նոր դառնանք ալ
կը ճտարակի գրեթէ օրը 1900 է
քոյէրայէ կը լսուին , 700ը զը
մեռնին :

Քօնսթանդու 20 Յուլիս

Քանիթմանցա լճին ապրելան հան-
դիւին առ թիւ Պրէկէնց-լինտովի և
Քանիթմանցայի պահակադ ունդերուն
սպայններն ի Մէյնտու եկոն իրենց
յորդ ունը մասու ցոնելու Վիլհելմ
կայսեր : Քանիթմանցայի պահակադ-
ուն զնդադուր լսածալ առ աջար-
կեց վանն երրայրոկըյա թեան Աստ-
րօ-Գերմանական բանակայ , կայսրը
պատասխանեց թէ՝ «Ես իսկ դորա
համար կը լսեմ» : Պատի Մեծ-Գուք-
սըն ալ Աստրիայ կայսեր կենացը
բաժակ առ աջարկեց իրբն դաշնակ-
ցի Գերմանիայ կայսեր :

Ս. Բէթէրսպարի 21 Յուլիս
Արմուռեայ հունձքը լաւ չէ Ռուսի-
ոյ համար :

Մէջիւում. 24 Յուլիւս

Վիլհելմ Կայսերը մեկնեցաւ ի կառ-
թէյն, ուր կը հասնի վաղն երեկոյ՝
անցեալ տարու տն ունեցած միւսեղն
հետեւորդներովն :

Տրեգում 21 Յուլիս

Երեկ աստ հասնող ժեհաւիշի գեր-
մանական ընկերութիւնը մեծ կոշտեք
մը տուին Առաջին բաժակը խմու հ-
ցաւ վտան կենաց Գերմանիոյ Կոյսեր
և Սարսենիոյ թագաւ որին :

Մարտիտ 21 Յուլիտ

Սպառնիոյ մէջ երեկ 2000 քօլէկտայի

Գէպէք պատահեցաւ, որոյ 850ը մե-
ռած են :

Հանուրաւ նոյն

Տեղե-Նե-աւ կ'ըսէ թէ Մեդդիոյ ե
թաւ տիւյ մէջ բանակցող թիւոր կը շա-
բաւանակեն, բայց լոյստ կը անկողին հը-
րաժարելէն ի վեր ուէ, յառաջագի-
մաւ թիւն չեն բրած : — Մեծագոյն կը
ամբաստանէ զթաւսիւ թէ երկդիմի
խողմը կը խաղայ, Զուրփիքալի վը-
րայ պահանջումներ, յարաջանելով,
որպէս զի Մէրուշարի կողմէն փոխա-
րինաւ թիւն ստանայ :

Վիկտոր 21 Յուլիս

Լրագիրք կը հաւատուն թէ Աստորիոյ Կայսրը Ինսպրուք գնալու տունն Կաթթէնի մէջ Վիլհէլմ Կայսեր պաշտօն թիւն պիտի տայ , և Գերմանիոյ Կայսրն ալ բաղանեաց եղանակէ յետոյ՝ Աստորիոյ Կայսրու հին սպանեալ պիտի երթայ :

ገጽ ፩ ረገድ

Վիլենա 22 Յուլիս . — Ս. Բէթէ-
րապոստոսը կը Ֆանուցանեն Բաբելէշ
Բաբելէշ-Բաբելէշին Թէ Ուսս Կառավա-
րութիւնը չառ մը տէրութեանց խմ-
բուցեր է որ ինքը մեծապէս կը փա-
րկ Անդգիւց հետ խաղաղական
կարգադրութիւն մ'ընել, յա երբով
Թէ տրգէն ամենախիստ հրամաններ
տուած է՝ որպէս զի այդն բանակ-
չութիւնը չխանգարուն Կեղ-Ք. Ս-
տիպ կողմերն զինուորական նոր միջա-
դէպերով :

Բարիկ-նոյն թիւ . — Գուրաի զօ-
րապետին մի հեռագիրը կըսէ թէ՝
լինեալ հրատարմներ չարունակ թօն-
քինը անհանգիստ կ'ընեն :

Գաճարեւորները թիւ . — Գաճարեւոր
պահակաւոր ունիւր Թոմար 16ին յայ-
նարում մը մեկը , յարձակողներուն
3000 հոգի ապաններով և 3000 գը-
րաւոր ալ գերի վարելով :

Պէլլին, նոյն թիւ.—Կը հաւատարմեմ
Եւ կայսրը որոշեալ է հօհէնլօհէ իշ-
խանը՝ Ալլաւ-Լօրէնի կառավարիչ
անուանել:

Աթէնք, եղն թիւ.—Աթէնքի ըս-
մանսկան զեապան Տօրթէօր Օպէ-
սքնար վախճանեղաւ :

ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐԱԿԱՆՔ

ՂԷՀ. Մուլթանն Յէֆաքաթի կար-
լին մեծ պատուանշանը չնորհեր է Ն-
խալատսի Խաթիվին տրիկնոյր :

Մօֆիսայէն կ'զրեն «Պաճէթ-թա տո'ր-
թալիս» լրագրոյն յուլիս 7 թուով թէ՛
Պոլկարիոյ Արտաքին գործոց պաշտօ-

նէին, ի Բէշթաւ ընկիր ուղեորութիւնը մի քանի օր ետ մնաց, Պ. Չանօֆ հարկադրուած լինելով խր պաշտօնակցայ հետ համախորհուրդ գործելու Փակեդոնիոյ մէջ յեզափոխական շարժումն զսպելու նպատակաւ Պղկհասողոր իշխանին հրամայած ինչ ինչ տնօրինութեանց մատին։ - Անքոք առնուած սոյն ազգու միջոցներուն առթիւ «Պարօտնի-Ալաս» թերթը ղիտել կ'տայ որ՝ եթէ Պ. Չանօֆ յիշխանութեան լինէր, նա կրնար կազմաւորութիւն մը տալ այս յեղափոխութեան և յաջողութիւնն ալ ապահովել։ Քանի որ եղածներն միմիայն ժողովրդական գումարումներ էին՝ որոյ որոշումն էր Պէլլինի գաշնադրին գործադրութիւնը պահանջել, իշխանին կառավարութիւնը պէտք չէր զգար աւազդուլութիւն դարձնելու, բայց երբ մոկեց սնացիք սպառնացան զործելու ելուել, այն ատեն է որ մանաթիւտ միջոցներ ձեռք առնուեցան։

Կ. Պօլսէն Յուլիս 15 թուով կը
հետ աղբոն հետեւեալք: —Աստղի-
ցի խաղաղարք մը ձերտեղադու երով
Մակեդոնիայ մէջ, իւր գտնուած մի-
րանի թղթերն կուտեղադր Պօլսի
պէր է: Այս թղթերն ի յայտ կը
գայ թէ՛ Սերպիայ և Աստղից միջև
գոյնի գոյնեղբար թիւն մը կայ
եղեր, որոյ համաձայն՝ Սերպիոյ
պարտականութիւն կ'առանձնէ օգ-
նէն Աստղից՝ սորոյ զՄակեդոնիան
գրաւելու առաջադրութեանը մէջ,
սորոյ փոխարէն ու Սերպիա կը հա-
ւանի նոր առհմանադրեալ զժման մը՝
յարգ մ Սերպիոյ մաս մը պիտի ստա-
նայ եղիք Պանայէն:

Ներշնչւա թերթը ցաւ ին Գի թուով
ի ծանու ցանէ թէ՛ քորը Ասեց զա-
տաղան կողմերն հաւատոյ ապարմ-
անն նորանոր ջանքերը բլլալ սկսած
նն : Քանզի ասիական թուաբիւց մէջ
ամեն քաղաքական-կրօնական մեքե-
այալ թիւնը կը նկատին հարուածել
Հայկական Ս. Եկեղեցին, զորդը պա-
ւականաբար և անդամաւոր ծերս հա-
նար , ուստի մեր յառաջիկայ թուով
պիտի թարգմանենք յիշեալ յարգե-
լի թերթին այդ յօդուածը, և զայն
պիտի յանձնարարենք Աղգ. Պատրի-
արքայանի և հայ կրեթին ու շարուն-
թեանը :

Գահիրեէն Լնտրոյ քաշո սծ հե-
ապիր մը կրտէ Թէ՛ եղ իպտական
րտւալարտ Թիւնր Օդոստ ամեն
րետոյ իւր պաշտօնալարոյ ամնա-
Թշալմենրն չգիտի կարենոյ ոյլ ևս
ճարել :

ՄԻՆԵՐԱՐԴԻ ասիական թղթակիցը
յուլիս 10 թուով կ'ենեապէս թէ՛
պարսկական երկիրը Սարախի մօտ
կանոնաւորապէս կ'գործածուի բուս
լոյսը կողմնէ, որը կ'ապրի ծովէն
գալով պարսկացիին հօդէն կ'անցնին
աֆրանսեան սահմանադրութիւն երթա
լու համար. պարսիկ իշխանութիւնը
որս բռնադատման դէմ բողոքեր են,
լայց ուրիշ երբ մը չէ տնեցիք :

Ուստիսին նոր զօրութիւնք հեա-
զհեաէ ի Սարգիս կիւտաղաւն, և
Խորատանէն գեղ ի Բէճճէանի՝ Կաշ-
ալ տանող կիւնէն Ռուսոց կողմէն
ապահովութեան տակ առնու եր են,
սին սբ ուղղմաղխտական մեծ օ-
գուտ մ'է: Խորատանի մէջ ուսա-
կան յալճակմանց գեմ եղած գրող-
ութիւնք Բանկունք:

Հովտի հեռագիր մը կ'ծանու-
յանէ թէ Գերմանիոյ կառավարու-
թիւնը Չանդկարդէ դէմ արշաւանք
մը կը պատշառնէ :

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Տաճկահայոց կեդր. վարչութեան
Քաղ. ժողովոյ ընտրութեան վերջին
արդիւնքը, որն որ՝ ինչպէս արձա-
նագրւելիկ մեր նախընթաց թուով՝
Ա ընտրութիւնէն Գր հրաժարած և
Զը իրենց եղած հրաւերն անպա-
տաստանի թողած ըլլալով՝ բացառ-
մակապէս ժխտական եղած է, մեզ
իր ներշնչէ հետեւեալ մի քանի տո-
ւելին՝ յորս մ' պիտի ջանանք քննել
Հայութեան յիշեալ մասին վարչա-
կան դրութեան ընտ թիւնը :

Տաճկահայք այս տարի 25րդ Տա-
նգարձն տոնեցին այն դրութեան
ուր իրենք Սահմանադրութեան կոչելու
խառտիրտ թիւնն ունին, բայց որ
սակապէս չ'ունի սահմանադրական
պլ ինչ՝ եթէ ոչ օրինադիրք մը,
նեւ օրինակեալ եւրոպական ազգի
ի հիմնական կանոնադրոյն վրայ:

Պատանց կատակածի ենթադրելի ու-
կելու այս գրութեան արձնաւ և իրօր
սոցաւսէր հեղինակաց բարի դատա-
սորութիւնը , բառարդ գարնի ի վեր
թանկահայոց Սահմանադրութեան
սկութիւնը կը ցուցնէ որ՝ այս գր-
ութիւնը ժողովրդեան բարուց և
սոցաւսարաց վրայ չափուած ու ձե-
ւած էր , ինչպէս կ'ենթադրէ Բլ-
սլ ամեն զոր՝ որ Սահմանադրութեան՝
յն է՝ ժողովրդեան օրհասներուն բա-
նը կը լսէ :

Մեր չըջանալի անձկութիւնը չը ներքեր մի առ մի թուել այն թե-
րութիւնները, որոնք քանակ և հինգ-
տարիէ ի վեր ամեն օր և ամեն մի
քաղաքական կը հանդիպին Տաճկա-
հայք՝ իրենց ազգային գործոց մա-
տակարարութեան մէջ շնորհիւ յիշ-
եալ դրութեան: Կը բառէ միայն
քննել քաղ. ժողովոյ ընտրութեան
բացատրական արդիւնքն, համազօրե-
համար թէ՛ որ աստիճան ցնորակն
է և Հայոց համար անժողովրդա-
կան՝ այն գրութիւնը իւր այժմեան
գոնուած վիճակին մէջ:

Ձոհարարութեան պէն Հայոց մի յառ-
կանիչն է, և ազգութեան անուան
առջեւ ամեն հայոս սիրտ կը տրտի-
ռաւոր չկայ հայ մը, որ աստիճանի
խոհ օտարացեալ ըլլայ թէ՛ իւր ըն-
կերական կամ պաշտօնական կայս-
թեամբը և թէ՛ աշխարհադրական
հեռաւորութեամբ, որ յանուն ազ-
գութեան իրան պահանջուած մէկ
զոհարարութեան համապատասխանե-
արդեամբ: —Այս ճանաչողութեան
առջեւ անկարելի է ենթադրել ու-
րեմն թէ՛ վերացիկեաց նախնային Քաղ-
ժողովոյ անդամը, որոնց անձնու-
րութիւնը մենք չճանչնալու առա-
ւելագոյն տնիքը, հայ բոլորով
հանգրձմէ մեթոն ընդունել այն-
պիսի պաշտան մը՝ որ իրենց կառա-
ջարկի յանուն Հայոց թեան: Իրո-
ղութիւնն մէ՛ պարտաւոր այնքան որ՝
յիշեալ անձինքն մերժած են արդին
կողմանէ իրենց եղած առաջադիւր և
զայն երբեք ալ ընդունելու համար-
մէտ չեն տեսնուիր:

Ինչ է պատճառը:

Ահա պարզապէս մը՝ որ կը մասնէ
Տաճկահայոց Սահմանադրութեան
ընտրութիւնը և անժողովրդականու-
թիւնը:

Հայք, որ դարեւել ի վեր կարու-
ած ըլլալով իրենց անկախութիւնը՝
տարած են միապետական վարչա-
թեանց սեղաններու, և որոնց հա-
մար երաւան վերացական բառ մը,
իսկ պարսկականութիւն՝ կառավարական
անկախ մը գործած է, իրենց արդի
սահմանադրական գրութեամբ կոչ-
ուած են ընտրելու երեսփոխանա-
կան ժողով մը, որ ներկայացնէ ժո-
ղովրդեան գաղափարները և անօրի-
նէ նորա գործոց մատակարարու-
թիւնը: Ուստի այսպիսի վարչական
առաւելութեան մը առջեւ ժողո-
վաւոր անտեղեկ իւր իրաւանց և
պարտականութեան կընտրել յոճակ
իրեն ներկայեցողիչ այնպիսի ան-
ձինք, որոնք ուրիշ շատ կարեւոր առ-
աւելութիւններ ունենալով հան-
գեւծ, ժողովրդեան ներկայեցող-
ցիւնք ըլլալու յատկա թիւնը չունին:

Մէկգլխի ձգելով ուրիշ շատ մը պա-
րագայներ, միայն սո՛ իրաւութիւնն
իսկ կը բառէ յոյսներու համար թէ՛
որքան տեղաւոր է այն ժողովը որ ժո-
ղովրդի ներկայեցիկներու յոյսով-
նութիւնն կ'առնէ: այսպիսի ժողո-
վոյ մը, որ և ո՛չ մի իսկական հաղթա-
կութիւն ունի ժողովրդեան վրայ,
այսպիսի ժողովոյ մը՝ կրնայ Գործա-
դիր մարմինն ըլլալ ընտանեաց
հաճելի չէ, և հոն է բոլոր գորու-
նիքը այն հրաժարականին՝ զոր նոր-
ընտիր Քաղ. ժողովը դրէ թէ իւր
ամբողջութեամբ ներկայացուցած է
սո Ս. Պատրիարք Հայոցն:

Դիտելի կէտ մ'է նաեւ սո իրաւու-
թիւնը, զոր յիշեալ հրաժարականն
ի վեր կը հանէ, թէ՛ կարծես Քաղ.

ժողովոյ նորընտիր անդամը կամ է-
րեսփոխանական ժողովոյ անդամ՝
չեն և կամ այն ժողովոյ մէջ իրենց
քուէ տուող մեծամասնութեան վը-
րայ համարում չունին: որովհետեւ
ենթադրելով իսկ թէ հաճելի չէ
տեղաւոր մարմնոյ մը Գործադիր ան-
դամը լինել՝ սակայն երբ ի նկատի
առնուի թէ իրենք ալ նոյն մարմ-
նոյն կը պատկանին, անկարելի է ե-
րեսփոխել, որ նորա Գործադիր ան-
դամը լինելու զանաւն:

Ինչ ալ ըլլայ, ու չաղքատ թեամբ
պիտի գիտեմք այս խնդրոյն եւրք և
պիտի տեսնենք թէ Ամեն Յարու-
թիւն Սրբազան Վեհապետեան ինչ
գործանք պիտի գտնէ այս կայս-
թեան, Ազգային գործոց մէջ իւր
ունեցած բաղնաձայն վարձուու-
թեամբը: Կը մտադրենք միանգամայն
մեր Տաճկահայ եղբայրը՝ որ օգուտ
և խրատ առնելով այս պարագայէն,
ժողութեան օր առաջ իրենց կայս-
թեանը յարմար ժողովրդեան բա-
րուց և գաղափարացը վրայ չափե-
լով ու յարմարեցնելով վերաբնիւ ի-
րենց հիմնական կրօնադրոյն, ի նը-
կատի ունենալով նոյն ժամայն ժո-
ղովրդեան հայրենիքը, կը թաթեան
աստիճանը, և քաղաքական կայս-
թեանը, առանց որոնք ըստ մեզ ան-
կարելի է սահմանադրական գրու-
թիւնը արդիւնաւորապէս ի գործ
դնել:

Մեր մտաւորայ թիւերուն մէջ պի-
տի վերադառնամք այս խնդրոյն վը-
րայ, յորում կը կայանայ Հայու-
թեան գրեթէ երեք քառորդին իս-
կական շահերը:

ՓԱՆՈՒՄԸ ՀԱՅ ՎԱՐՇԱՊԱՆՑ

Ի ԿՈՎԿԱՍՍ

(Ծառ. և Էքզ)

Հայ ազգը, որ երախտագրաւ է
ուսու կառավարութեան այն պատ-
ճառաւ իսկ որ իւր ստաւ ար մի մար
միւս ամեն մասերէն աւելի բաւող այն
կայսթեան մը մէջ կը պնդէ և պահ-
պանուի Չարթումի հայրենի հա-
վանաւորութեանը ներքեւ, կը վա-
րարի որ՝ այդ ընդարձակ կայսրու-
թեան բոլոր ժողովրդներն ալ,
մինչև իսկ Սլաւոններն, կարենան ի-
րենց զաւակաց այնպիսի գաղափա-
րականութիւն մը տալ՝ որպէս կ'առն-
գեն Հայք իրենց վարժարանաց մէջ:

Եւ արդարեւ ինչպէ՛ս կրնայ Հայ ազ-
գը այդ օրինակ ծանր ամբաստանու-
թեան մը ներքեւ մնալ, մինչ իւր հա-
ւատարմութիւնն ազաւարտանալու
համար իսկ՝ Պետութեան վառահա-
թեանը պէտքը ունի:

Ինչպէ՛ս այսքան ծանր կերպիւ
նոյն իսկ աւերութեանն ամբաստան-
եալ քաղաքացի մը՝ կրնայ այլ ևս
չարտնադրել կեալ այդ երկրին մէջ:
Այսպիսի ամբաստանութեան մը
ատկ ընկնող հայաւորի պաշտօնատար
մը՝ ինչպէ՛ս կրնայ այլ ևս չարտնա-
դրել իւր պաշտօնը Տէրութեան ծա-
ռայոյ թեանը մէջ:

Ազգային հակառակութիւն մը չէ՛ մի-
թէ տեսնել որ՝ մինչ մէկ կողմէն
Հայը իւր գաւառն և խաղաւա-
նիչ կամրատանուի, միւս կողմէն
Հայ զօրապետի մը կը յանձնուի Պե-
տութեան ամբողջ բանակ մը:

Այսպիսի ծանր ամբաստանութեան
մը հետեւանք սա է թէ՛ Ռուսիոյ

մէջ բոլոր քաղաքացիներ և զինուորա-
կան պաշտօնավարք և տառիճանա-
ւորք՝ հարկի տակ դրուած կը լի-
նին հրաժարականին մատուցանե-
լու իրենց կայսեր՝ զոր այնքան սի-
րած են և տառաւիւն ևս կ'սիրեն:
Հայ քաղաքացիք պարտաւորուած կը
լինին թողլով մեկնիլ իրենց այդ սի-
րելի երկրէն, որոնք բարգաւաճմանն
այնքան նպաստած են մինչև յայտօր
իրենց ազգանդովն ու գործունէու-
թեամբը:

—Եւ ինչո՞ւ համար այս ամենը:

—Վասն զի՝ իրենց վրայ ծանրա-
ցած այսպիսի սե ամբաստանու-
թեան մը բեռն ներքեւ՝ չեն կարող
այլ ևս օգտակար լինիլ այն երկրին՝
յորում կ'ապրին, և Հայոս մ'ալ չը
վայելեիր ընտելիլ այնպիսի երկիր մը՝
ուր ներքեւ չէ իրեն ի կիր արկածն
ի նպատակ հանգրային օգտի՝ իւր ստ-
գանդէն իւր ազատ քաղաքացի մը:

Եւ ահա հոս է որ յայտնի կ'երե-
ւի Ռուսահայոց այժմու գոնուած
կայսթեան գեղաւոր և քննող առ-
տակարան հանդիմանքը: Ինչ ալ լինին
կառավարութեան ունեցած օրինա-
կան պատճառներն՝ հայ վարժարա-
նաց վաճառան անօրինութիւնն ար-
դարացեալ բառ սրտ մ'անվատահա-
թեան շարժում իմ մը յայտնի կ'ընդ-
նշմարա ի այդ որոշմանը մէջ, ու ստի
անհաւար է թէ գոնուի Հայ մը՝ որ
կայսրնայ հանդիմանք այսպիսի ան-
տանելի վիճակի մը:

Եւ որովհետեւ այդ հարուածը Ազ-
գը կ'ընդունի իւր Ռուսահայ մտան
վրայ, հետեւեալոր այս վերջինը յա-
նուն իւր հաւատարմութեան իսկ
պատճի բարբիւղ ազգայնապէս ուս-
ածքան կառավարութեան այն անօ-
րինութեանը գէ՛մէ՛ կ'էլ չ'ա գեր իւր
բոս թեանին ու անդ արժու թեանը
անտ գրակի կերպիւ հաւատաւել իւր
գէ՛մ արձակեալ այդ կառավարներ,
և որ աւելին է՝ կ'էլ չ'ա գեր որ Ազ-
գին միւս մասերն ալ այդպիսի յա-
ւարի կառավարներ մը հետեւանք
կրնին իրենց գոնուած երկրին մէջ և
սոցա կառավարութեանը մօտ:

Մեր այս արդար և անկեղծ նկա-
տարութիւնը մատուցանելով վեհ
Չարթում բարեւեր ու չաղքութեանը,
հաւատաւորաւ կը յաւանք թէ ի վ.
Հայ վարժարանաց նկատմամբ եղած
արդի անօրինութիւնը պիտի հաճի
բոսնալ ի միջոյն իւր հաւատակ հայոց
պիտի շնորհէ վերապիտ իւր գործելու
ազատութիւնն՝ իւր որդւոց կրթա-
թեան վերաբերմամբ բոս առաջնայն:

Այս է միտի միջոցը ազաւարտա-
նելու համար իւր հայ հարստակոց
վրայ ունեցած վատահաթիւնը, և
ի գերեւ հանելու բոլոր այն յարա-
կամ խաղաւաճութիւններն, որք
կը շանտ ազգին ճանաչող շահերն
մատնելու, անվարկելով յաջա ու-
սական կառավարութեան և առաջի
քաղաքակիրթ աշխարհի տիրոջ Պե-
տութեան նկատմամբ Ռուսահայոց
ունեցած զղայոյ մննքն, որպէս զի
յեալ նոյն իսկ իրենց մօտաւոր
օգուտն համար պէտքը ըլլայ մէջ ճաւ
որտարու երկն:

Տէրութիւնը, որոնց հովանաւ սրա-
թեանը ներքեւ կ'ապրին հայոց թեան
զանազան մատուցան, պէտք են գիտ-
նալ և համարուած լինել թէ՛ Հայ
ազգին ամբողջութեան քաղաքական
հանդիմանքն է՝ իրենց բռնաւոր և ապրա-
նելի շահոց յարեւ և անյոյսեւ կալ ճաւ
և այդ երկրին բարորութեանն ու

երջանկութեանը մէջ որոնել ազաւար-
տան ինդրայն ճանաչողութեամբ:

Պէտք է գիտնան թէ՛ Հայք սրբան
ազատութեան իրենց ազգային ներ-
քին գործոցը մէջ, այնքան տեղի
հաւատարմութեան անձնուէր կը լինին
այն երկրին և տիրող իշխանութեանն
որ զիրենք հիւրընկալած է:

Սեղեւոյ քառեակ գորուց պատ-
մութիւնն կեցած է առաւել մեր այս
բառին ճանաչողութեանը վկայելու:

Մեր այն յօդուածը մտնայ ներ-
քեւ էր, երբ Կ. Պոլսէն ստացաւ
լրագիրներէն ինոցանք թէ՛ Երեւա-
նոյ նահանգական գաղափարի ընդ-
հանուր գաղափարը պաշտօնական
եղեր է Տիգրան Սրբարարութեան
բարձրագոյն ատենի Նախագահին
կողմանէ, որն որ յատկապէս Երեւան
գնացած էր յիշեալ քաղքին մէջ
վերջերս տեղի ունեցած անցիկ վրա-
յօք քննութիւն մը բանալու, անց-
քեւ որոնց հետեւանք բաղնաթիւ
հայաւոր, երկու տեսէ ևս, որ-
տարուէր Երեւանի գոնուած տեղեր:

Արդարաւորապէս այս գործն ար-
դարեւ մեծ պատիւ կը բերէ Ռուսի-
ոյ կայսերական կառավարութեան,
և մեր զոյս տեսնելով՝ առաւել ևս
իրաւամբ կը հաստատու ինք մեր առ-
կենկարութեանը մէջ մօտ ժամանա-
կէն տեսնելու թէ՛ վեհ Չարթում կա-
ռավարութիւնը իւր հաւատակ հայոց
նկատմամբ իւր վաղեմի առանդակն
քաղաքականութեանը պիտի վերա-
գաւանց, երբ քաղաքացի կերպիւ
պարզա իւր և ի վեր երկնի հայոց գէ՛մ
նիւթում և ի գործ դրուած բոլոր
խաղաւաճութեանը, որոնք իսկ մի
քանի պաշտօնատարաց ձեռքը, ու-
րայ մէջ կը գոնուէր նաեւ վերացի-
եալ պաշտօնական երալ ընդհանուր
գաղափարը:

Բայց ստա՛ն սո՛ համարում ևս ու-
նիմք թէ՛ Երեւանոյ յիշեալ հան-
րածանութ գէ՛պը՝ շատ մօտ և ներ-
քին առնելու թիւն մ'առնի կովկասիոյ
հայ վարժարանաց վաճառք գէ՛պին
հետ: Ուստի այս խաղաւաճութեան-
թեանց զլիստ որ հեղինակաց միայն
սրաւած պատճէն յեալ, կրաւոր
ունիմք հաստատապէս յաւանք թէ՛
Ռուսահայտանան հայ վարժարա-
նաց վերաբարյոյսն ալ չափաւ ու չա-
նայ ընդ երկար:

ԳԱՆՈՒՄԱՆ ԱՅՆԵՒՈՒ

ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆԻ

Կ. Պոլսոյ վերջին թերթերէն կը
տեղեկանամք թէ Հմայեակ եպիս-
կոպոս Ի Պանարմա և Ի Պաղարքեւեր
քննչութեան պաշտօնով, և Արիս-
տակէս Գերձակեան ի Մուշ վանա-
հայրութեամբ և ի Տիգրանակերտ
ինչ ինչ ազգային և եկեղեցական
յանձնարարութեանց պաշտօնով
ճամբայ պիտի երկն, և թերեւս մեր
այս տարեւը գրած միջոցին՝ յիշեալ
Սուրբ Հայր տղէն յոյս կը գըտ-
նուին:

Մենք որ մեր վարձաւութեամբ
գիտեմք թէ Պատրիարքարանի կող-
մանէ յոյսերեալ իւր քննիչ կամ
պատուիրակ Ս. Հայր ի գաւառս յառ-
ճակ ինչ կերպարան կ'առնան,
չենք կրնար չըմբել մեր այս մի քա-
նի տղեր յիշեցնելու Հմայեակ և Ա-
րիստակէս եպիսկոպոսաց թէ՛ Երե-
թան ի գաւառս Հայ ժողովրդեան,

Հայ եկեղեցւոյ շահերը պաշտպանե-
լու :

Իրենց ուղեւորութեան այս նու-
րական նպատակը աչքերնուն առջե-
պէտք է ունենան : Ազգային կեդր-
վարչութիւնը իրենցմէ գործ կ'ապա-
սէ : Ժողովուրդը՝ արդարութիւն և
պաշտպանութիւն, մինչ Հայութիւ-
նը և եկեղեցին՝ իրենց շահերուն
հոգը :

Մասնաւորապէս կը յանձնարա-
րեմք մեր այս տողեր Արիւստիւս
եպիսկոպոս Դերձակեանի ուշադրու-
թեանը , զոր ի մտոյ կը ճանչնանք ,
և որովհետեւ իւր այս նոր պաշտօնին
մէջ պարագայը տեղի ներսը կրնան
լինել իրեն ինչ որ չեն ի Պալկարիւս
ըրած իւր քննչութեանը միջոցին ,
կը յանձնարարեմք մասնաւորապէս
որ խոհմութիւնը և արդարադա-
տութիւնը միշտ իրեն ուղեցոյց ու-
նենայ :

Հինգ միլիոն ժողովուրդ մը կը
գլխէ վերն :

Թող յիշէ թէ յայնժամ էր այն
ձայն՝ որ բարձրացաւ քանի մը գա-
ւառաց ժողովրդեան կողմանէ իրեն
ստաժնորդական ընտրելութեանը
գէտ և մինչ այժմ կը յանձնուի իրեն
Մշտ վանագ վանահայրութիւնը ,
թող զխանայ վարուի իւր պարտա-
կանութեանցը նա իրական հանգ ա-
մանայն համեմատ :

Որ ունիցի ակամօս լսելը լուիցէ :

Մ Շ Ա Կ

Ուրախութեամբ կ'արձանագրեմք
այն լուր թէ՛ Մեծ Դերեւոր Արծ-
րաւնի ի Տփղիս վերադարձած ըլլա-
լով վերադին հրատարակել պիտի
սկսի զիւր Մշտ :

Դերեւոր Արծրաւնի հանրա-
ծանօթ է ազգին իւր գործերովն ,
ու՛մ կը պարտի Հայութիւնը Ռուսա-
հայոց և Տաճկահայոց արդի յարա-
բերութիւնները : Զոհ իւր ևս անդ-
եան՝ վերադին յապարհէ կը դառ-
նայ Արծրաւնի ոչ ևս իւր ստաժնոյ
նիս թական ճոխութեամբն , այլ հա-
րուստ ազգային երախտաւորու-
թեամբ և համակրանք :

Մեր անկեղծ խնդակցութիւնն կը
յայտնեմք զայն վերադին մեր մէջ
տեսնելով , և կը յուսամք որ այս
անգամ՝ յապարհէ կը նստաւ ապե-
րախտ պիտի գտնուի նորա արժան-
եաց՝ ինչպէս նաև նորա նիւթականի
մասին :

ԹՈՒՐԿԻԱ ԵՒ ՀԱՅԻՐ

Մեր նախնիքս թուով , Ահմէտ Է
Հայ Սեփէ Էֆէն մակադրի ներքե
հրատարակեալ յօդածոյն մէջ
հարեանցի մ'ի վեր կը հանելիք Հա-
յոց և Օսմ կառավարութեան միջև
գտնուած յարաբերութեանց մասին
իրաց փնտի մը , որ գտնէ անբնա-
կան է , Պետութեան մը և իւր հը-
պատակաց միջևն հարկ եղած յա-
րաբերութեանց տեսակետով :

Ապարէն ամէն կառավարութիւն,
որ հանրային իշխանութեան ստան-
գապահ լինել կը նկատուի՝ արդա-
րութիւն տնօրինելու և ընկերու-
թեան կրթութեան ու ազատութեան
ապահովելու համար , պէտք է որ՝
կառավարելու և ներկայացնելու
կոչուած իւր ժողովրդեանն հետ

կառարեալ ներդաշնակութեան մէջ
գտնուի : Ու է գիտութիւն , ու է
անվտանգութիւն ընդ մէջ կառավա-
րութեան մը և իւր ժողովրդեան՝
անբնական փնտի մը կը բերէ յա-
ռաջ , որն որ շատ չ'անցած կ'ա-
րտնութեան և կ'ա-մ ապստամբու-
թեան կը փոխակերպուի : — Ընկե-
րային բարեկարգութեան գէտ եր-
կուքն ևս հաւասարապէս ծանրակը-
շու աղետներ :

Արդ , վանեցի երեւելի Պ. Կ. Նա-
թանեանի ձեռքակալութեանը ըրցն
տաթիւ , գալա յարավից այն իրողու-
թիւններն՝ զորս յիշատակեցինք՝
այնպիսի բնութիւն և հանգամանք
մ'ունին , որ բաւական են հաստա-
տելու թէ՛ վեհ Սուլթանին հպա-
տակ Հայոց և Օսմ կառավարու-
թեան միջև եղած յարաբերութեանը
սկսած են ձգտուելու :

Ասի շատ ծանրակշիւ կանխանշան
մի է , որոյ հետեանքը պէտք է որ
Թուրքիոյ պետական անձինքը նա-
խատեսեն , և չարկը չմեծցած՝ ա-
ռաջն առնուն :

Հանրային բարեկարգութեան բա-
րեկամ և միանգամայն համոզուած
լինելով որ մեր պաշտպանած ժող-
վրդեան շահերն կը կայանայ՝ իւր
վրայ տիրող Պետութեան հետ ներ-
դաշնակ յարաբերութիւններ ստաճե-
լուն մէջ ամենայն անկեղծութեամբ
թէ և անհամայն իսկ լինիմք՝ կու-
գանք յայտնել այսօր թէ՛

Թուրքիոյ մէջ Հայ ժողովրդեան
տագահութիւնը ,

Եւ Հայոց գէտ կառավարութեան
ստաժնած անվտանգութիւնը ,

Երկու իրականութիւններ են՝ որք
հաստատուելու իսկ պէտք չունին
իրաց այս կոչութեան առաջը՝
մեր անկեղծօրէն սո՛ հարցումը կը-
նենք : — Ասոր վերջը ի՛նչ պիտի լի-
նի :

Ժողովրդեան ձայնը խեղդելու
ճղնիլը բնականաբար ո՛չ այլ ինչ է՝
բայց եթէ բանավարութեան կարո-
ղութիւնը իրեն բաւարար յաւակ-
նիլ , և մինչև ցարդ այս մասին ե-
ղած փորձերն ժխտական արդիւնքն
զատ ուրիշ եւր ունեցած չեն : միև-
նայն չարկը այս պահուս կայարու-
թեան ուրիշ գաւառաց մէջ ալ կը
ճարակի , և կայսերական կառավա-
րութիւնը արդէն իւր կարմաւորու-
թեանը մէջ կը զգայ դարա ներկայ-
ութիւնը :

Տարակց չ'ունիմք թէ պիտի գըտ-
նուին Բ. Դրան կարի՝ իսկ նախան-
ձայնը եթէ ոչ շահանկատ խորհրդ-
դականներ , որք խորհուրդ պիտի
տան նմա միանգամ ընդ միշտ վերջ
տալ ժողովրդեան բողձանայ , ջախ-
ջախելով զայն բռնութեամբ :

Բայց մեր վտահ եմք Օսմանցոյ
կառավարութեանն ու հայրենասի-
րութեանը վրայ , և ապահով եմք
թէ Թուրքիոյ պետական անձինքը
չպիտի հետեւին այդ կեղծաւոր թե-
ւոյթութեանց , որոյ հիմն ուրիշ
բան չէ՝ բայց եթէ մարդահանգ
խորհրդականին անձնական շահը :

Արիւթիւն ունեալ իրաց կայաւ-
թիւնն իւր ամբողջ ընդարձակու-
թեամբը գէտ յանդիման նկատուելու ,
և առայդ հարկաւոր եղած դար-
մաններն հայթայթել , այդ է վեր-
կութեան միակ միջոցը :

(Ճարտագէտ)

AVIS

Ceux qui, après avoir reçu jus-
qu'aux 10 Numéros de notre
Journal, veulent bien les garder et
ne nous en retournent pas, sont
censés de nous avoir fait l'hon-
neur d'être comptés parmi nos A-
bonnés.

Varna le 10/22 Juillet

LA TURQUIE
ET
LES ARMÉNIENS

Dans notre numéro précédent
sous le titre «Un coup d'œil sur la
nation Arménienne» nous faisons
allusion à un état de chose entre
les Arméniens et le gouvernement
Impérial Ottoman, qui pour le
moins est anormal, au point de vue
des relations dues entre un Etat et
ses sujets.

En effet les gouvernements, cen-
sés d'être le dépositaire du pouvoir
public pour administrer la justice
et garantir le droit et la liberté
de la société, devraient être en har-
monie parfaite avec le peuple dont
ils portent le mandat; toute dis-
corde, toute méfiance entre un gou-
vernement et son peuple constitue
de l'anomalie dans un Etat, qui ne
tarde à dégénérer soit en tyrannie
soit en rébellion: deux catastrophes
d'égale gravité contre le bon ordre
social.

Or les faits, que nous relations en
enregistrant la nouvelle de l'arres-
tation de Mr. G. Nathanian no-
table de Van, sont de nature à
prouver que les rapports des Ar-
méniens sujets de S. M. le Sultan
avec le gouvernement Ottoman
commencent à être tendus; c'est un
symptôme grave dont les hommes
d'Etat de la Turquie doivent pres-
sentir les conséquences et prévenir
le mal avant son développement.

Amis du bon ordre public et con-
vaincus que les intérêts du peuple
que nous défendons consistent à
entretenir des relations harmoni-
euses avec l'Etat dont il relève,
nous avons la sincérité de déclarer
aujourd'hui, dussions-nous même
déplaire, que

Le mécontentement du peuple Ar-
ménien en Turquie,

Et la méfiance du gouvernement
contre les Arméniens

Sont deux réalités qui n'ont pas
besoin d'être confirmées.

En envisageant la situation telle
quelle, nous posons franchement la
question: que va-t-il arriver?

Naturellement tâcher de suffo-
quer la voix du peuple, c'est pré-
tendre lui lever la faculté de la rai-
son, et toutes les preuves faites jus-
qu'à présent à ce sujet n'ont eu
qu'un résultat négatif, le même
mal sévit à l'heure qu'il est dans
d'autres provinces de l'Empire et le

gouvernement Impérial en sent déjà
la présence dans son organisme.

Il y aura, nous n'en doutons pas,
des conseillers trop zélés de la S.
Porte, pour ne pas dire intéressés,
qui la conseilleront de couper court
aux vœux du peuple en l'écrasant
par la force; mais nous comptons
sur la clair-voyance et le patrio-
tisme des Osmanlis et sommes sûrs
que les hommes d'Etat de la Tur-
quie ne se laisseront pas guider
par ces insinuations hypocrites n'a-
yant au fond que l'intérêt parti-
culier du conseiller complaisant.

Avoir le courage d'envisager la
situation dans toute son étendue,
et y porter les remèdes spécifiques,
c'est la seule voie de salut. Nous
proclamons hautement cette vérité,
parce que nous sommes convaincus
que les vrais patriotes Osmanlis
pensent comme nous qui avons en
vue exclusivement les intérêts de
l'Empire, dont la Nation Armé-
nienne forme une partie.

Partant de cette conviction, nous
analyserons l'état des choses avec
sang-froid.

(La suite au prochain numéro)

INTERDICTION
DES ECOLES ARMÉNIENNES
AU CAUCASE ET DANS
L'ARMÉNIE RUSSE

(Suite et fin)

La nation arménienne reconnais-
sante envers le gouvernement Rus-
se par la raison même qu'une par-
tie considérable à elle a pu être
conservée, sous l'égide paternel des
Czar, en meilleure condition que
les autres, désire et souhaite que
toutes les nationalités de ce vaste
Empire, fussent même les Slaves,
puissent donner à leurs enfants
une instruction telle que donnent
les Arméniens dans leurs écoles;
en conséquence elle se proteste so-
lidairement avec sa partie russe,
contre les doutes que la mesure
prise par le gouvernement russe
concernant les écoles, éveille à l'é-
gard des sentiments de la Nation
envers l'Etat qui l'hospitalise.

Nous ajoutons à cela que la si-
tuation faite aux Arméniens par
cette question est intolérable, par
le fait même qu'il serait contra-
dictoire d'un côté de les traiter de
traîtres et de conspirateurs et de
l'autre les tolérer dans l'Empire.

Les fonctionnaires civils et mi-
litaires arméniens seraient donc
mis en demeure de présenter leur
démission à leur Empereur qu'ils
ont tant aimé et aiment encore
tant; les citoyens arméniens de-
vraient quitter le pays, au dévelop-
pement duquel ils ont tant con-
tribué, et cela simplement et pure-
ment parce que sous la charge de
l'accusation qui s'appesantit sur eux
ils ne peuvent plus être utiles à

l'Etat; et il n'est pas du décorum d'un arménien d'habiter un pays où il ne lui est pas permis d'employer ses talents au bien — être public comme citoyen libre.

C'est ici que ressort le caractère critique de la position faite à la partie russe de la nation Arménienne; et comme, quelles que soient les raisons légales du gouvernement pour la justification de la fermeture des écoles arméniennes, il en transpire évidemment la méfiance, aucun arménien ne peut donc tolérer cet état de chose; et parce que le coup est porté à la nation, dans sa partie russe, celle-ci, au nom même de sa fidélité, doit se protester énergiquement contre cette mesure du gouvernement, si elle ne veut pas, par son silence et inaction, confirmer indirectement les doutes dirigée contre elle; et ce qui est plus, si elle ne veut pas que d'autres parties de la nation en supportent les conséquences dans les pays et auprès des gouvernements, où ils se trouvent.

En recommandant donc ces justes et franches considérations à l'attention bienveillante du gouvernement de S. M. l'Empereur, nous avons la ferme espérance qu'il voudra bien revenir de sa décision à l'égard des écoles arméniennes et rendre à sa nation sa liberté d'action, dans l'enseignement de ses enfants ab antiquo: seul moyen de prouver de la confiance en ses sujets arméniens et de confondre les intrigues malveillantes qui tirent parti de l'incident pour trahir les vrais intérêts de la nation, en dénigrant aux yeux du gouvernement Russe et du monde civilisé les sentiments des Arméniens, envers l'Etat, afin de pêcher ensuite en eau trouble à leurs profits particuliers.

Les gouvernements doivent être convaincus que la foi politique de la Nation Arménienne c'est de se tenir attachée et dévouée aux intérêts des Etats où elle se trouve hospitalisée et chercher dans la prospérité de ceux-ci même la vraie solution de la question de liberté pour elle; plus elle sera laissée libre dans la gestion de ses affaires intérieures, plus elle sera fidèle et dévouée aux intérêts du pays qui l'hospitalise.

L'histoire des quatre siècles passés y est pour déposer son témoignage à cet égard.

Nous avons sous presse cet article, lorsque les journaux reçus de Constantinople nous ont informé que le Procureur Imp. au Tribunal départemental d'Erivan est démis par le Président de la Cour suprême de Tiflis, qui s'était rendu sur le lieu pour ouvrir une enquête sur les faits passés dernière-

ment en cette ville, à la suite desquels plusieurs arméniens de deux sexes avaient été déportés.

Cet acte d'équité fait honneur aux autorités Impériales et nous sommes confirmés dans notre espérance de voir bientôt le Gouvernement de S. M. le Czar revenir à sa politique bienveillante traditionnelle envers ses sujets Arméniens, lorsque la lumière se fera sur les intrigues tramées contre ceux-ci par certains fonctionnaires au nombre desquels se trouvait le Procureur démis.

Nous sommes convaincus d'ailleurs que l'incident susmentionné d'Erivan avait des rapports intimes avec la fermeture des écoles arméniens du Caucase; après la punition infligée à l'un des principaux acteurs de ces intrigues, nous n'avons donc qu'à attendre fermement aussi la réouverture des écoles.

DEPECHE TELEGRAPHIQUES

(Agence Havas)

Londres 20 juillet

Le «Daily Télégraph» dit que les appréhensions manifestées en Angleterre proviennent uniquement de l'augmentation du contingent des troupes Russes, mais aucun incident ne vint pas troubler les négociations engagées, et la Russie ne formula pas de nouvelles prétentions.

Madrid 20 juillet

Le choléra envahit de nouvelles provinces; environ 1900 cas, dont 700 décès sont constatés journellement.

Constance 20 juillet

A l'occasion de la fête annuelle du lac Constance, les officiers des garnisons de Bregenz-Lindau neigarten et Constance vinrent à Mainau pour présenter leurs hommages à l'Empereur Guillaume; le colonel de la garnison de Constance porta toast à la confraternité des armées Autro-Allemandes; l'Empereur répondit: C'est à quoi je bois aussi. Le Grand-Duc de Bade porta toast à l'Empereur d'Autriche comme l'allié de l'Empereur d'Allemagne.

St-Petersbourg 21 juillet

La récolte des céréales est mauvaise pour la Russie.

Mainau 21 juillet

L'Empereur partit pour Gastein où il arrivera demain soir avec la même suite que l'année dernière.

Dresde 21 juillet

Un grand banquet a été donné par les Sociétés Allemandes de gymnastique arrivées hier. Le premier toast a été porté à l'Empereur et au Roi de Saxe.

Madrid 21 juillet

Il y a eu hier dans l'Espagne 2,000 cas de choléra, dont 850 décès.

Londres même date

Le «Daily News» dit que les négociations continuent entre l'Angleterre et la Russie, mais qu'elles n'ont pas fait aucun progrès depuis la retraite du Lord Granville. — Le «Standard» accuse la Russie de jouer double jeu en élevant des prétentions sur Zulficar, afin d'obtenir de la compensation du côté Merutchak.

Vienne même date

Les journaux assurent que l'Empereur d'Autriche se rendant à Innsbruck visitera l'Empereur Guillaume à Gastein, et l'Empereur d'Allemagne après la saison des bains viendra à saluer l'Impératrice d'Autriche.

DERNIERES DEPECHE

Vienne, 22 juillet. — On mande de St-Petersbourg à la «Correspondance Politique» que le gouvernement russe aurait fait à plusieurs puissances la communication se déclarant animé de plus vif désir à conclure un arrangement pacifique avec l'Angleterre, et en ajoutant qu'il a donné des ordres plus strictes, afin que les négociations anglo-russes ne fussent pas compromises par des incidents militaires dans l'Asie-Centrale.

Paris, même date. — Une dépêche du général Courcy dit que des bandes armées continuent de troubler Tonkin.

Caire, même date. — La garnison de Kassala a repoussé une attaque le 16 juin, tuant 3000 des assaillants et capturant 3000 bestiaux.

Berlin, même date. — On assure que l'Empereur aurait décidé de nommer le prince de Hohenlohe gouverneur de l'Alsace-Lorraine.

Athènes, même date. — Le Ministre de Roumanie à Athènes, docteur Obedenar, est mort.

NOUVELLES DIVERSES

Un télégramme de l'Agence Reuter adressé de Constantinople apprend que S. M. le Sultan a conféré le Grand Cordon de l'Ordre du «Chéfakat» à la femme du Khédive d'Egypte.

Les journaux de Constantinople reçus ce matin rapportent qu'en réponse à la Note verbale, que la S. Porte avait adressée récemment aux chefs des missions étrangères touchant la censure de tous les livres et brochures introduites en Turquie par le canal des postes étrangères, les ambassadeurs et chefs de Légations ont déclaré de la manière la plus courtoise que leurs gouvernements ne faisaient pas d'opposition pour adhérer à la demande de la S. Porte.

Les chefs des missions étrangères ont cependant ajouté que la

première fois que le gouvernement leur signalera une publication reconnue unisiblle, ils s'empresseront de prescrire aux bureaux de poste de ne pas la livrer au destinataire.

Une dépêche Havas datée de Berlin 20 courant dit que le gouvernement allemand prépare une expédition contre Zanzibar.

On écrit de Sophia à la «Gazetta d'Italia» en date du 7 juillet:

Le voyage du Ministre des affaires étrangères à Buda-Pest est remis à quelques jours, M. Zanoff étant obligé d'agir de concert avec ses collègues pour certaines mesures ordonnées par le Prince Alexandre en vue de réprimer le mouvement révolutionnaire en Macédoine.

A propos des mesures énergiques prises par le Prince Alexandre et son Gouvernement pour la répression du mouvement Macédonien, le journal Rouméliote «Narodni-Glass» fait observer que si M. Zancoff était au pouvoir, il aurait pu organiser cette révolution et en assurer la réussite. Tant qu'il ne s'agissait que des Meeting dont les décisions étaient d'exiger l'exécution du Traité de Berlin, le gouvernement du Prince ne s'en est pas préoccupé, mais du moment que les Macédoniens menacèrent en venir aux faits, il prit les mesures les plus énergiques.

Nous enregistrons encore la dépêche suivante de Constantinople datée du 15 juillet:

Par suite de l'arrestation d'un agitateur autrichien le gouverneur de la Macédoine a envoyé à la S. Porte quelques papiers séquestrés à l'individu, dont il résulte qu'il y aurait un traité secret d'alliance entre la Serbie et l'Autriche; conformément à cet accord la Serbie s'engagerait à appuyer l'Autriche dans son projet de s'emparer de la Macédoine; d'autre part l'Autriche consentirait à une nouvelle délimitation de frontière suivant laquelle la Serbie prendrait une partie de la Bosnie. (sic)

Le «Néologos» dans son numéro du 21 courant signale de nouveaux efforts des diverses propagande de foi en Asie-Mineure. Comme toutes les menées politico-religieuses en Turquie d'Asie mirent à attaquer la sainte Eglise arménienne, en vue de diviser et paralyser la Nation, nous traduirons dans notre prochain numéro cet article de l'excellente feuille Constantinopolitaine, et la recommanderons à l'attention du Patriarcat de Coum-Capou et du clergé arménien.

RESPONSABLE T. PAPAZIAN

Imprimerie H. N. Voinicoff & Cie. — Varna